

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ธรรมเป็นเรดาร์

วันที่ ๒๑ ลงกรุงเทพฯ ะยะนี้กำลังเตรียมทองคำให้พร้อมเชียว เรียกว่าเงินมีเท่าไร ๆ เวลานั้นนะ เงินมีเท่าไร ๆ นี้รวมยอดมาเลยเชียว บัญชีไหน ๆ ที่เขาโอนเข้ามา โอนเข้ามา มากน้อย ๆ แล้วก็รวมเข้ามาจ่อใส่ทองคำ ๆ เพราะเราจะเร่ง เร่งทองคำให้ได้ตามจำนวน ในระยะหนึ่ง ๆ คือพักหนึ่ง ๆ มอที่ไรจะว่าให้ได้เท่านั้นก็ให้ได้ตามนั้น เป็นพัก ๆ ไป เราก็ได้เห็นกำลังบรรดาพี่น้องทั้งหลาย กำลังศรัทธามาจากทุกแห่งทุกหนทั่วประเทศไทย ใครมีมากมีน้อยออกมาจากน้ำใจ ๆ ให้ตามกำลังความสามารถของตน ๆ รวมเข้า ๆ ก็เข้าเป็นก้อนใหญ่ กลายเป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศได้อย่างภาคภูมิใจ นี่ สำคัญอันนี้ละ

เรียกว่าเร่ง ๆ เงินทองก็ค่อยไหลเข้ามา เร่งเท่าไรไหลเข้ามา ทองคำก็มาเรื่อย ๆ เงินนั้นแหละมาจากทั่วประเทศ ได้ตามมากตามน้อยหนุนเข้ามาในบัญชี ๆ เราเป็นผู้ถือ บัญชีแต่ผู้เดียว พอเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เราส่งออก ๆ ๆ ทุ่มใส่ทองคำ คราวนี้คนก็มากนะ วันที่ ๑๒ ก็มาก วันกฐินนี้น่าจะมากกว่านี้อีกนะ เราจะประกาศอย่างกว้างขวาง ขอให้พี่น้องชาวไทยทราบไว้ทั่วหน้ากัน งานนี้หลวงตาเป็นผู้นำ เรานำนี้เรานำเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา เรียกว่าชาติไทยทั้งชาติ ใหญ่โตสุดยอดอยู่ที่ชาติไทย เราเป็นลูกคนไทย ใครจะสูงต่ำขนาด ไหน ตลอดถึงฐานะยากดีมีจน เศรษฐีกูฎุมพี มียศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำขนาดไหน เหล่านี้ เรียกว่าเป็นลูกของชาติไทยทั้งนั้น จะถือว่าเป็นใหญ่ไม่ได้ ชาติไทยนี้ใหญ่เหนือใครเลย

แล้วการนำนี้ก็เราเป็นผู้นำเพื่อชาติไทยของเรา เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้กำหนด กฎเกณฑ์ว่าท่านผู้ใดเป็นผู้อยู่ในชั้นใด ภูมิใด ชั้นใด เพราะเราเรียนจบแค่ ป.๓ เราไม่ค่อย รู้สูงต่ำขนาดไหนละนะ ว่าใครเรียนได้ชั้นใดภูมิใด มียศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำขนาดไหน ๆ เราไม่ค่อยคำนึงมากกว่าชาติไทยซึ่งเป็นชาติที่ใหญ่โต เป็นพ่อของคนไทยทั้งชาติ แต่ละ คน ๆ เป็นลูกของชาติไทยทั้งนั้น เราถือเอาชาติเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นการเผด็จถึง เรื่องการบอกบุญบอกกุศลเราจึงไม่ได้กำหนดว่าสูงว่าต่ำอะไร จะไปหาคนนี้ ๆ ชั้นนั้น คน นั้นชั้นสูง ชั้นต่ำเข้าไม่ถึงเราไม่มี ธรรมพระพุทธเจ้าไม่มี

ตามหลักของธรรมแล้ว ชาติไทยนี้เป็นชาติที่ใหญ่โตมากที่สุด เต็มประเทศไทยนี้ ๖๒ ล้านคนขึ้นไป นี่ใหญ่โตมาก เราทั้งหมดจะเป็นชั้นวรรณะใดก็ตามที่เป็นลูกชาวไทย

ด้วยกัน เป็นลูกของชาติไทยคนไทยทั้งนั้น เรียกว่าเป็นลูก ไม่ใช่พ่อ ไม่ใช่แม่ พ่อแม่คือชาติไทยของเรา อยู่ในนั้นหมด รองลงมาก็ในนามของพ่อของแม่ของเราก็คือ พระมหากษัตริย์ลงมาโดยลำดับลำดับ ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นลูกของชาวไทยทั้งนั้น รักษาชาติไทยทั้งชาติอย่างไรชาติไทยของเราก็จะมีความเจริญแน่นหนามั่นคง ความศักดิ์ศรีตั้งงามให้เป็นที่ภูมิใจต่อคนไทยทั้งชาติ ทั้งสูงทั้งต่ำขนาดไหนก็ตาม เหมือนลูกหัวปี ลูกถัดลงมาๆ จนเป็นลูกสุดท้อง เป็นลูกของคนไทย ลูกพ่อแม่เดียวกันคือชาติไทยของเรา มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้ปกครองในนามของแผ่นดินไทยเรา นี่ละเรื่องใหญ่อยู่ตรงนี้

เพราะฉะนั้นบอกบุญบอกกุศล ชาวคราวถึงเรื่องการทำเรื่องที่จะอุ้มชาติไทยของเราขึ้นนี้เป็นฐานะที่จะทำได้ด้วยกันทุกคน เพราะเจตนาที่จะอุ้มชาติไทย เด็กตัวแดงๆ ไปพูดให้ฟังว่ามีการบุญการกุศลอย่างงั้นอย่างนี้ อยากจะช่วยไหม เด็กพูดก็ได้ ผู้ใหญ่พูดก็ได้ เข้าไปหากันเป็นธรรมดา ไม่ได้เป็นการลบเหลี่ยม หรือเป็นการดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกัน เพราะเป็นข่าวกุศลเพื่อชาติของตน เด็กพูดก็ได้ ผู้ใหญ่พูดก็ได้ ใครพูดก็ได้ทั้งนั้นแหละ ไม่ต้องเลือกว่าคนนั้นคนนี้จะไร่นัก แต่หลักเกณฑ์ที่เราปฏิบัติมาตามระบอบหรือขนบธรรมเนียมแห่งชาติไทยของเราก็พูดกันมาเป็นธรรมดาๆ ติดต่อกันแต่ความไม่ถือกันนั้นเป็นพื้นฐาน อย่ามาถือกันในการบุญการกุศลเพื่อชาติไทยของตน ว่าคนนั้นสูง คนนี้ต่ำ คนนั้นชั้นนั้น คนนี้ชั้นนี้ ขัดต่อชาติไทยของเราซึ่งเป็นพ่ออันใหญ่หลวงของเรา

ลูกเต้าทั้งหลายจะมาทะเลาะกันกัดกันเหมือนหมูเหมือนหมา ใช้ไม่ได้นะ เสียเกียรติ ผู้ใหญ่ที่รังแกเด็ก หรือว่าผู้ใหญ่ดูถูกเด็กอย่างนี้ผู้ใหญ่จะเสีย ผู้ใหญ่ไม่เสีย เพราะผู้ใหญ่พูดเพื่อชาติบ้านเมือง ผู้ใหญ่ยังตำหนิว่าเป็นเด็กเป็นเล็กไปเสีย เด็กนี้เป็นเด็กของใคร ไม่ใช่เด็กไทยเด็กใครวะ นั้นอยู่ตรงนี้นะ เด็กตัวแดง ๆ ก็เป็นลูกชาติไทย การพูดเพื่อประโยชน์ของชาติไทยเราจึงพูดได้ด้วยกัน นี่หลวงตาเผด็จไว้โดยความเป็นธรรมนะ พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ อย่าถือถือสาอีก การข่าวกุศล ผลประโยชน์ที่จะมีแก่ชาติไทยของเรา ในนามของเรานำธรรมะพระพุทธเจ้ามาแสดงด้วยความสม่ำเสมอ ด้วยความเป็นธรรม จึงพูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าอย่าได้ถือถือสาอีก ความถือถือสานี้เป็นลูกชาวไทยทะเลาะเบาะแว้งกัดกัน และกีดขวางทางเดินเพื่อความเจริญแห่งชาติของตน เสีย ไม่ถูก

ต่างคนต่างมีไม้มีมือ มีไม้ก็มีมือเอื้อมเข้ามาช่วยกัน ๆ อย่างนั้นถูกต้อง ไม่ว่าผู้ใหญ่ ไม่ว่าเด็ก ใครมีเท่าไรเอามา ๆ แสดงน้ำใจว่าเป็นลูกชาวไทย ซึ่งเป็นลูกที่รักของชาติจริง ๆ ไม่ใช่ลูกที่มาทะเลาะเบาะแว้ง กัดกัน ฉีกกัน ถือฐานะสูงต่ำชั้นนั้นชั้นนี้ไม่ถูก ขอให้พากันจำ

อันนี้เอาไว้ นี่ละครที่นำมาสอนโลก เวลาที่ชาติไทยของเราเป็นชาติที่ใหญ่เต็มตัว คนไทยของเราเป็นลูกของไทยเต็มตัวเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเราให้วิ่งเต้นชวนช่วยกัน อย่ามาคิดแง่สูงแง่ต่ำต่อกัน ซึ่งเราเป็นลูกคนไทยเหมือนกัน เวลานี้ต่างคนต่างจะชวนช่วยเพื่อหาผลประโยชน์เข้าสู่ชาติของตน

ชาติของเราเป็นยังงี้จึงต้องได้ตัดดินร่นกระวานกระวาย แต่ก่อนก็ต่างคนต่างอยู่สงบร่มเย็น มันเป็นอย่างงี้พิจารณาดูซิ เหตุผลมันมีอยู่อย่างนี้ จึงต้องได้วิ่งเต้นชวนช่วย เพราะชาติ ก็คือเรานี้เป็นลูกของชาตินี้จะทำชาติให้ล่มจม ก็เราเป็นลูกของชาติที่จะอ้อมชูหนุนขึ้นมา จึงต้องวิ่งเต้นชวนช่วยทั่วหน้ากันทั้งประเทศไทย ไม่มีคำว่าผู้ใหญ่ผู้น้อยในการช่วยชาติของตน เรื่องชวนช่วยมีอย่างเดียวกันหมด ผู้ใหญ่ยิ่งชวนช่วยใหญ่ ผู้น้อยชวนช่วยน้อยตามกำลังความสามารถของตน นี่เป็นความถูกต้องของลูกมีพ่อแม่ต้องเป็นอย่างนั้น

เราเป็นห่วงเป็นใยมากนะที่เรามาช่วยนี้ เราก็เป็นลูกคนไทยจะว่าไง เราก็อุตสาหะพยายามในนามของศาสนา เอาศาสนาที่เป็นที่ตายใจของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ออกมาเป็นผู้นำ เพราะศาสนาเป็นที่เชื่อถือได้ พุดกันอะไร ๆ ไม่ถือสีถือสาทั้งก็คือศาสนา เจตนาหวังดีต่อกันตลอดเวลา ช่วยเหลือกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ถือสูงถือต่ำนี่ก็คือศาสนา นี่ก็คือธรรม ให้นำไปใช้แล้วจะเป็นผลประโยชน์ต่อชาติไทยของเรา เมืองนอกเมืองนาที่ไหนเขาจะได้ชมเชยว่า เมืองไทยเรานี้มีความกลมกลืนสามัคคี จะเห็นได้ในเวลาช่วยชาติของตน ไม่มีผู้ใหญ่ผู้น้อย ช่วยกันได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่ถือสีถือสา ถือยศถาบรรดาศักดิ์ อันนั้นยศตั้งไว้เฉย ๆ ไม่ได้ใหญ่กว่าเมืองไทยนะยศ มันเท่ากับอึ่งอ่างกับวัวนั่นแหละ ยศของเรานั้นแหละเท่ากับอึ่งอ่าง วัวเท่ากับชาติไทยทั้งชาติ อึ่งอ่างจะไปอวดวัวได้หรือ นั่นให้คิดอย่างนี้ให้มากนะ

เรามียศถาบรรดาศักดิ์สูงขนาดไหนก็เป็นเกียรติเพื่อชาติไทยของเรานั่นแหละ เราทำไมจะเชิดชูชาติไทยของเราให้สูงขึ้น เรามีเกียรติมากน้อยเท่าไรเรายังอุตสาหะพยายามชวนช่วย เดินนำหน้าไปเสียด้วย สมเป็นผู้ใหญ่ มีศักดิ์ศรีดีงาม เป็นที่เคารพนับถือของผู้น้อย ทำให้ผู้น้อยได้เห็นเป็นคติตัวอย่าง อันนี้เป็นความดีความงามสำหรับหลักธรรม เรานำมาสอนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบทั่วหน้ากัน ซึ่งเวลานี้กำลังช่วยชาติบ้านเมือง และกำลังที่จะเข้าหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะช่วยชาติบ้านเมือง ของเราให้ถึงจุดที่หมายตามความมุ่งหมายของผู้นำ ก็คือหลงตาตัวเอง นำเพื่อชาติ ไม่ได้นำเพื่อใคร เราไม่ได้นำเพื่อเรา เราไม่เอาอะไรเราพอทุกอย่างแล้ว เรานำเพื่อชาติทั้งนั้น

นี่กำลังเข้าหัวเลี้ยวหัวต่อ ผ่านมาวันนี้วันที่ ๑๒ สิงหา หลวงตาบัวไม่เคยสนใจกับวันเกิดวันตายของตัวเองเลย ตั้งแต่เกิดมาก็เหมือนกัน จนกระทั่งมาบวชไม่เคยสนใจเรื่องวันเกิดวันตาย แต่เมื่อมีสิ่งที่มาเกี่ยวข้องกับงานการกุศลเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา เราก็เลยยืนยันออกมาเลยว่า วันเกิดของหลวงตาบัว ปีนี้อายุหลวงตาบัว ๙๐ ก็มีแต่มีดกับแจ็ก มัน ๙๐ หรือ ๑๐๐ มาจากไหน มันก็มีเท่านั้น เราไม่ได้หลงบ้านนะเรา พูดจริง ๆ ไม่หลง ไม่ตื่น กิริยาเหล่านี้แสดงไปตามโลกตามสงสารเฉย ๆ ใครให้คิดให้ตีนะ

เราไม่ได้มาตื่นกับวันเกิดวันตาย เราเรียนจบมาแล้วได้ ๕๐ กว่าปี นี่เคยประกาศแล้วไม่ใช่เหรอ จบหมดแล้ว หมดห่วงหมดโย การเป็นการตายมีน้ำหนักเท่ากัน เวลาใช้ชีวิตอยู่เราก็อุตสาหะพยายามช่วยชาติบ้านเมือง ตะเกียกตะกายดังที่เห็นอยู่นี้ สอนพี่น้องทั้งหลายเพื่อความสงบร่มเย็น เพื่อความพร้อมเพรียงสามัคคี เพื่ออนุชาติไทยของเราขึ้นด้วยความรักชาติ ความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกันให้เป็นสิริมงคลแก่ชาติของเรา ที่เราติดดินอยู่เวลานี้เราตื่นเพื่อชาติไทยของเรา เราไม่ได้ตื่นเพื่อเรา เราไม่มีอะไรจะตื่น กิเลสตัวมันพาดัน ตัวมันพาหยิ่ง นั่นละตัวสำคัญ มันเที่ยวกัดนั่นฉีกนี้ เท่านั้นเท่านั้น คือ กิเลสตัวพาดันนี้ขาดสะบั้นไปจากใจแล้ว เราไม่มีอะไร

ถึงจะพูดเด็ด พูดดูว่ากล่าว ดิชขนาดไหนก็ตาม เป็นเนื้อธรรมดาเนื้อธรรมที่ออกมาตามลำดับแห่งคำพูดนี้ทั้งนั้น เราไม่มีกิเลสตัวใดที่จะออกมากัดคนนั้นกัดคนนี้เราไม่มีบอกตรง ๆ บอกว่าเราไม่มี แต่ก่อนว่ามีเต็มหัวใจเราก็บอกว่ามี ฟาดลงด้วยอำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่เอก ฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจก็เพราะพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า เราจึงกราบอย่างราบเลย เมื่อกิเลสตัวสร้างฝันสร้างไฟเผาหัวใจหมดแล้ว ก็มีแต่น้ำคือธรรม อมตธรรม หรืออมตธาตุ เย็นฉ่ำ มีแต่ความเมตตาครอบโลกธาตุ

เราพูดจริง ๆ เรื่องความเมตตาไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว มีอะไรมาให้หมดด้วยอำนาจแห่งความเมตตาครอบเอาไว้ หมดแล้วยังจะให้ บางครั้งติดหนี้เขาก็มี แล้วบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายก็ว่าหลวงตาบัวนี้เป็นคนมั่งมีศรีสุข เป็นเศรษฐีกุฎุมพี มหาเศรษฐีเงิน เพราะมีคนเคารพนับถือมาก และเคารพนับถือมากน้อยเพียงไร เขาให้มาด้วยความเปิดเผย เวลาหลวงตาให้ทั้งเปิดเผยทั้งไม่เปิดเผยก็มี คนเห็นก็มี คนไม่เห็นก็มี เขียนเช็คคว่า ใจ สั่งจ่ายว่าใจ เช็คใบหนึ่ง ๆ ก็แสน ๆ ๆ เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ จ่ายมาตลอด นี่ตั้งแต่สมบัติพี่น้องทั้งหลายบริจาคทั้งนั้นแหละที่ให้มา ให้มาอย่างเปิดเผย วันนั้นได้ประมาณเท่านั้น วันนี้ได้ประมาณเท่านั้น

เวลาหลวงตาบัวเขียนเช็คจ่ายตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น พวกตึก พวกโรงร่ำโรงเรียน รดระอะไรก็แล้วแต่ที่มันจะมา มาทุกทิศทุกทาง นี่จ่ายด้วยเช็ค ๆ ๆ เพราะมันจำนวนมาก นับเป็นหลาย ๆ แสนขึ้นไป แต่ละฉบับ ๆ ของเช็ค แล้วมาทุกวัน ๆ วันหนึ่งมาหลายฉบับ หลายบริษัทถ้าเป็นเครื่องมือเครื่องมือแพทย์ จ่ายอยู่ตลอดเวลา แล้วจะเอาเงินมาจากไหน ไม่ใช่เข้ามาหาสมุทรทะเลหลวง ที่นี้โลกเขาไม่เห็น เขาก็มาเหมาเอาว่าหลวงตาบัวนี้เป็นมหาเศรษฐีเงิน นี่ดูเอาซิพี่น้องทั้งหลายเราเอามาจากไหน เราไม่ได้บวชมาหาเงินหาทอง เราบวชมาหาอรรถาธรรม เสาะแสวงหาอรรถาธรรม ตั้งแต่วันบวชมาไม่เคยบวชมาหาเงินหาทองนะ จนกระทั่งบัดนี้

หาเงินทองก็เพื่อพี่น้องทั้งหลาย เราไม่ได้เอาแม่แต่สตางค์หนึ่ง จะมาคิดเป็นของเรา เราพูดได้ขนาดนั้น เราบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว และทุกอย่างเราพอเต็มหัวใจของเรา มีแต่ความเมตตาให้กับพี่น้องชาวไทย เพราะฉะนั้นจึงมีความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน ผู้ใหญ่ทำความร่มเย็นเป็นสุขให้แก่ผู้น้อยได้ยึด ใต้เกาะ ให้ได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ ผู้น้อยก็วิ่งตามผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็เมตตาผู้น้อย ความพร้อมเพรียงสามัคคีในประเทศไทยเราเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ให้เอาตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมา ไม่มีอะไรเสียหาย การช่วยชาติของตนเสียหายอะไร ผู้ใหญ่เท่าไรยังเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง เป็นผู้ที่มีอำนาจมากอยู่กับผู้ใหญ่ ผู้ปกครองชาติบ้านเมือง

ผู้ใหญ่ผู้ปกครองชาติบ้านเมืองไม่ดูแลสิ่งเหล่านี้จะดูแลอะไร แล้วผู้ใหญ่มาดูแลบำรุงรักษา และช่วยกันกับบรรดาประชาชนราษฎรได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความรักชาติ สมกับว่าเป็นผู้ใหญ่เป็นชั้น ๆ ขึ้นไปแล้วเสียหายที่ตรงไหน มีแต่เป็นเรื่องมหามงคล อันนี้แหละมหามงคล ทำอย่างนี้แหละใหญ่โตขึ้นโดยลำดับ ใหญ่แบบชุ่มเย็นนะ ไม่ใช่ใหญ่แบบหยิ่งเฉย ๆ ว่าเรายศนี้ยศนี้ หยิ่งเฉย ๆ นั่นคืออึ่งอ่าง มันหยิ่งต่อชาติของตัวเอง ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย อย่างนี้อ่าเอามาใช้เป็นแบบเป็นฉบับนะ เสียหาย ดินเหนียวติดหัวแล้วก็ว่าตัวมีหงอน แล้วก็หยิ่งตัวเอง อย่าใช้ในประเทศไทยของเรา จะทำเมืองไทยให้ล่มจมได้ คนนั้นไปติดคนนั้น คนนั้นชั้นนั้น คนนี้ชั้นนี้ ไปติดตรงนั้นตรงนี้ ติดแต่ชั้นแต่ภูมิลม ๆ แล้ง ๆ เมืองไทยจะจมมันไม่ได้ดูกัน ให้ดูที่มันจะจมมันซิ

ถ้าต่างคนต่างดูในที่มันจะจม สูงต่ำขนาดไหนก็เมืองไทยของเรา จะว่าไง เหมือนลูกของเรา ถ้าเราเทียบลูกของเรา ตกน้ำป๋อมพ๋อแม่มันวิ่งถึงกันทันทีกับลูก ฉวยขึ้นมาทันที ไม่ต้องบอกละ นี่ยิ่งพ่อใหญ่เรา เมืองไทยของเราจะจม พ่อตกน้ำเป็นยังงี้ ลูกหัวเราะแฮะ ๆ มีไหม แม่ตกน้ำ พ่อตกน้ำ ลูกมีก็คนหัวเราะแฮะ ๆ ตีนะ พ่อเราก็ตกน้ำ แม่เราก็ตกน้ำ จะได้

ไม่มีใครบ่นใครดูใครตำใครเขียนใครตีแล้ว มีลูกคนไหนบ้าง มีไหมในเมืองไทย ไม่มี เมื่อไม่มีอย่างนั้นฉันใด ลูกของชาติไทยก็ไม่มีฉันนั้นเหมือนกัน ไม่มีสูงมีต่ำ ช่วยพยุงกันให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย อย่างนั้นถึงถูกต้องดีงาม

จึงขอเผด็จให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ใครอย่ามาถือสิทธิ์สักอันเรื่องสูงเรื่องต่ำในกองการกุศล เพื่อเป็นมทามงคลแก่ชาติไทยของเรา ให้ต่างคนต่างวิ่งเต้นชวนชวาย ยิ้มแย้มแจ่มใสทั้งสี่หน้าสี่ตาทุกสิ่งทุกอย่าง นี่จะเป็นที่เทิดทูนของผู้น้อยทั้งหลายสมกับว่าผู้ใหญ่จริงๆ พวกกันจำเอานะ นี่เอาธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ให้พากันเข้าอกเข้าใจว่า ชาติไทยของเราเป็นชาติที่ใหญ่โตมากที่สุดเต็มเมืองไทยเรา เราเป็นลูกของไทยขนาดไหนก็เป็นลูกของไทย ไม่ใช่พ่อไม่ใช่ปู่ของไทยนะ ให้ทราบว่าเราไม่ใช่ปู่ของไทย มียศถาบรรดาศักดิ์ขึ้นมาแล้วเป็นปู่ของชาตินี้ไม่มี ให้พากันจำเอา

นี่ก็กำลังพยายามชวนชวาย ก็ได้เห็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเราดังที่เห็นมาอย่างนี้จะให้ว่าไง ธรรมต้องชมเชยตามอรรถตามธรรม ผู้ใหญ่ออกเต็มกำลังความสามารถของผู้ใหญ่ เป็นบุญเป็นกุศลล้นฝั่งๆ ไปเลย เอา ผู้น้อยติดตามผู้ใหญ่ไปก็ล้นฝั่งๆ ไปตามๆ กัน พ่อไปยังไง ลูกก็วิ่งตามพ่อไป ผู้ใหญ่ไปยังไง ผู้น้อยก็วิ่งตามผู้ใหญ่ ไปทางเป็นสิริมงคล เป็นสิริมงคลไปด้วยกันทั้งหมดเลย ทั้งผู้ใหญ่ทั้งเด็ก

วันที่ ๒๑ นี้เราก็จะลงไปกรุงเทพแล้ว ได้อุตสาหะพยายาม จึงขอขอบคุณอนุโมทนาบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั้งผู้ใหญ่ทั้งผู้น้อย ทั้งผู้มีกำลังมากมีกำลังน้อย ต่างคนต่างเสียสละเพื่อชาติไทยของตน บุญกุศลนี้จะเป็นผู้ตักตวงเอาด้วยกรรมของตน ทำมากทำน้อยต่างคนต่างเป็นของตัวเองๆ แต่รวมกันเป็นความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ยกชาติไทยของเรา จึงรวมกันทั้งชาติเวลานี้ แล้วให้ได้ทองคำจำนวนเท่านั้น ดอลลาร์จำนวนเท่านี้เพื่อจะยกชาติไทยของเรา แล้วก็ไปเป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเรานั้นแหละ นี่หลวงตากี้จะไปเพื่อพี่น้องทั้งหลาย หลวงตาไม่เอาอะไร หมดยุคทุกอย่างแล้วไม่มีอะไรเอาแหละ มีแต่บิกันเพื่อพี่น้องทั้งหลาย

เพราะฉะนั้นเรื่องชาติไทยจึงเป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุดทีเดียว อะไรมาขวางไม่ได้ขวางชาติไทย ชาติไทยนี้เขาได้ยืนกันทั่วประเทศเขตแดน เมืองนอกเมืองนาทั่วโลกดินแดน เขาสู้กันหมดเขาเห็นกันหมดว่าชาติไทยนี้ คนไทยของเรามีแต่คนใดคนหนึ่งจะเด่นจะดังขนาดไหนไม่ได้ดังนะ ไม่ได้ดังเท่าชาตินะ เพราะฉะนั้นจึงอย่ามาคิดมาขวางชาติ เวลานี้พยายามบำรุงชาติให้มีความแน่นหนามั่นคงเจริญรุ่งเรืองขึ้นไป ขอให้ต่างคนต่างพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกัน อย่าทะเลาะเบาะแว้ง อย่ากีดอย่าขวาง อย่าถีบอย่ายัน อย่าเฉาอย่า

โค่นกัน อันนี้เป็นความเสียหาย เป็นมหากัณฑ์ของชาติ คนในชาติเป็นมหากัณฑ์คือคนประเภทนี้ อย่างนำมาแสดงกิริยาให้ชาติไทยได้สดสังเวชนะ ให้ต่างคนต่างมีความพร้อมเพรียง สามัคคีสมเราเป็นลูกชาวพุทธ

ลูกชาวพุทธต้องมีความกลมกลืนสามัคคีซึ่งกันและกันนั้นถูกต้อง อย่างมาทะเลาะเบาะแว้ง มาอวดดีอวดเด่น เพียงคนสองสามคนคอยแต่ที่จะทำลายชาติบ้านเมืองนี้เป็นมหากัณฑ์ เป็นเนื้อร้าย คนประเภทนี้เป็นคนประเภทเนื้อร้ายเสียหายทั้งหมดให้จำเอานะ เราอย่าเป็นประเภทคนเนื้อร้าย อะไรมันคิดขึ้นในทางไม่ดีให้ถือว่าเป็นเนื้อร้าย ตัดออกทันที ๆ หาแต่ของดีมาใช้ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้

โยม ลูกศิษย์หลายคนกล่าวว่า ได้อ่านหนังสือธรรมะคำสอนของหลวงตาที่ทราบได้ว่าหลวงตาเป็นพระอรหันต์ จึงมากราบขอความเมตตาให้หลวงตาเป็นศิษย์ คำกล่าวนี้เกินความจริงไปหรือไม่

หลวงตา เอาแค่นั้นก่อน ว่าหลวงตาเป็นอรหันต์ แล้วลูกศิษย์นั้นเป็นอะไร หลวงตายังข้องใจอยู่ ถ้ารับไปแล้วลูกศิษย์ปฏิบัติตามอรหัตตมรรคาธรรมที่หลวงตาสอนแล้ว หลวงตาก็เรียกว่ารับลูกศิษย์ด้วย ได้ลูกศิษย์ที่ดีด้วย ถ้าลูกศิษย์ที่เป็นโกโรโกโส นั้น หลวงตาไม่รับด้วย ขับออกจากเมืองไทยด้วย

โยม คำกล่าวนี้เกินความจริงไปหรือไม่

หลวงตา ไม่เกิน ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วจะไม่เกินทั้งสองแง่ แ่งเป็นคนดีคนชั่ว เข้าใจไหม ถ้าเป็นคนชั่วก็ลงทะเล ขับหนีลงทะเล ถ้าเป็นคนดีก็ให้อยู่ในเมืองไทยด้วยกัน ปฏิบัติเป็นคนดีด้วยกัน คนดีมีเท่าไรไม่เพ้อ ของดีมีเท่าไรไม่เพ้อ ของชั่วมีอันเดียวขวางหมดทั้งชาติ เข้าใจไหม

โยม ต่อไปนะครับ เพราะสามัญชนไม่น่าเข้าใจธรรมะของพระอรหันต์ และทราบว่าเป็นพระอรหันต์จากการอ่าน

หลวงตา เอาหยุดแค่นี้ก่อน ก็พระพุทธเจ้าเป็นพระอรหันต์ แล้วบรรดาสาวกทั้งหลาย เช่น เบญจวัคคีย์ทั้งห้า ที่แรกท่านก็เป็นสามัญชน ท่านทำไมเป็นพระอรหันต์ได้ล่ะ เมื่อเป็นพระอรหันต์ได้ เราตั้งใจปฏิบัติเหมือนท่านแล้วเราก็มีทางเป็นได้ ถ้าไม่ใช่เราหันไปหาเหล่า หันไปหาหมา หันไปหาผู้ฆ่าผู้หญิง หันไปเที่ยวโกโรโกโส ถ้าหันอย่างนั้นหันจะลงนรก เอา ว่าไป

โยม เขาว่าสามัญชนไม่น่าจะเข้าใจธรรมะของพระอรหันต์ และทราบว่าเป็นพระอรหันต์จากการอ่าน จะเป็นการขัดแย้งต่อคำสอนที่เคยได้อ่านได้ยินมาว่า พระอริยบุคคลแต่ละชั้นจึงจะเข้าใจธรรมะของพระอริยบุคคลระดับบุคคลรองลงไปเท่านั้น

หลวงตา เอ๊ย ถ้ามเหมือนบ้าถ้าม เราไม่ยากเป็นบ้าเราจึงไม่ตอบ เอาละผ่านไปไม่ตอบ เราไม่ยากเป็นบ้า ถ้ามอะไรไม่ได้หน้าได้หลังอะไร คนฟังธรรมพระพุทเจ้ามีแต่คนกองกิเลสทั้งนั้น เป็นใจลึนกิเลสได้ ธรรมเพื่อแก้ให้ลึนกิเลสทำไมลึนไม่ได้ ไม่งั้นศาสดาจะเป็นศาสดาเอกของโลกได้ยังไงใช่ไหม

โยม คำกล่าวหรือธรรมะส่วนนี้ ที่จริงคือพระอริยบุคคลระดับสูงขึ้นไป จึงจะสามารถแก้ไขธรรมะของพระอริยบุคคลชั้นรองลงไปได้ ใช่หรือไม่เจ้าคะ

หลวงตา อันนี้มันก็เป็นธรรมดาอยู่แล้ว ผู้สูงกว่าก็สอนผู้ต่ำกว่าได้เป็นธรรมดาแล้ว ถ้ามอะไรอย่างงั้น เอ้าว่าไป หมดหรือยัง

โยมชาวอินโดนีเซีย : กราบขอประทานโทษก่อนที่มาถามบ่อย ๆ

หลวงตา เอ้าว่าไปชิบ่อย ๆ แปะ ๆ อะไร

โยม เวลาไม่คิดอะไรเห็นร่างกายน่าเกลียดน่ากลัวมาก ละลายมาเป็นดิน ไม่ใช่เฉพาะตัวเอง คนอื่นก็เห็นแบบนี้เหมือนกัน เห็นชัดเจนด้วย

หลวงตา ถูกต้องยอมรับ เห็นชัดเจนแล้วมันจะปล่อยของมันเอง เพราะมันยึดสิ่งเหล่านั้นแต่ก่อน การพิจารณาเพื่อให้เห็นโทษความยึดของตัวเองว่าไปยึดทำอะไร ของสกปรกโสภณ มันก็ปล่อยของมันเข้ามา ให้พิจารณาให้ขานขานาญ คำว่าขานขานาญคือให้เข้าใจตามความรู้สึกจริง ๆ ไม่ใช่คาดหมายเอานะ พิจารณาจนกระทั่งมันซึ่งถึงใจ ซึ่งถึงใจแล้วการปล่อยมันก็จะปล่อยแบบความซาบซึ่งเข้ามาเหมือนกัน เข้าใจ

โยม เวลานั่งภาวนาแต่ก่อนลมอยู่ที่ตรงกลางอก เตี้ยวันนี้มาอยู่ตรงคอหอย ลมมาอยู่ที่คอ หนักที่คอ และที่ศีรษะก็หนักเหมือนกัน

หลวงตา มันจะไปยังงี้ก็ช่างมัน มันขึ้นมานี้ก็ให้รู้ ความรู้นั้นไม่ขึ้นไม่ลง อาการเหล่านี้ที่เป็นอาการของจิตมันมีความเคลื่อนไหวขึ้นลง เข้าออกได้ แต่ความรู้นี้เข้าก็รู้ ออกก็รู้ ขึ้นก็รู้ ลงก็รู้ ความรู้นี้คงไว้ ความรู้นี้จะรู้อาการต่าง ๆ ที่มันขึ้นมันลง มันขึ้นก็ให้รู้ตามเรื่องมันขึ้น พิจารณาตามนั้นแหละ อย่างกำหนดอานาปานสติ ลมมันขึ้นมาอยู่ไหน ให้รู้ อานาปาอยู่ที่นั่น อานาปาอยู่ที่นี้ ลมอยู่ที่นี้ก็ให้รู้ที่นี้ ลมขึ้นที่นี้ก็ให้รู้ เข้าใจหรือ มันไปไหนก็ให้รู้ธรรมดา อย่าไปคาดไปหมาย อย่าไปตกไปแต่ง ให้มันขึ้นแล้วให้มันลง มันลงแล้วให้มันขึ้น อย่าไปคาด เข้าใจไหม

โยม เวลานอนภาวนารู้สึกลมมา แล้วร่างกายแข็งเป็นหินเลย
หลวงตา เป็นอะไรก็ให้รู้ว่าเป็นอาการของจิตทั้งนั้น อย่าไปตื่นตื่น มันเป็นอะไรก็
ให้รู้มันเป็นอย่างนั้นนะ

โยม รู้สึกหนาวด้วยร้อนด้วย

หลวงตา มี เรายอมรับทันที พวกพิจารณาอานาปานสตินี้พิสดารมากกว่าอย่างอื่น
นะ พิศดาร แต่ยังไงก็เป็นอาการของจิตแสดงตัว แคบหรือกว้างเหมือนกันนั้นละ แต่อานา
ปานสตินี้รู้สึกจะพิสดารมากกว่าการพิจารณาอย่างอื่นมากอยู่ อะไรที่ช่างมันเถอะ

โยม เวลาเดินจงกรมเดินไปบนพื้นแต่เหมือนไม่ใช่พื้น เหมือนยึดหยุ่นได้ เป็นมา
นานแล้ว

หลวงตา อาการจะเป็นยังไงๆ ก็ตาม อย่าปล่อยลม อย่าปล่อยอานาปานสติ แล้ว
อย่าไปตกไปแต่งอยากให้เป็นอย่างนั้น อยากให้เป็นอย่างนี้ อย่าไปตกแต่งมันจะเป็นข้าศึก
รบกัน เข้าใจไหม ให้อยู่กับลม มันจะแสดงอาการยังไงมันก็แสดงของมัน อยู่กับลมไม่
เปลอสักเดี๋ยวเหล่านี้มันก็สงบตัวเข้ามา

โยม อยู่กับลมแต่ว่าหนัก เบา

หลวงตา เออ ช่างมันเถอะอย่าไปตกใจกับมัน โอ้ เรื่องภาวนามันพิสดารมากนะ มัน
ของเล่นเมื่อไรอำนาจของจิต อำนาจของจิตก็คืออำนาจของธรรมมันอยู่ด้วยกัน นี่ละเวลา
ธรรมแสดงตัวออกจะมีฤทธาคักดานุภาพแปลก ๆ ต่าง ๆ เหมือนกับกิเลสมันแสดงออก
ให้โลกทั้งหลายกลิ้งเหมือนฟุตบอลเข้าใจไหม นี่ฤทธิ์ของกิเลสมันเตะเท่านี้ก็กลิ้งกันทั่วโลก
ดินแดน ฤทธิ์ของกิเลสมันว่ายังไงก็ตื่นตาม ๆ ฤทธิ์ของกิเลส ที่นี้พอธรรมแสดงฤทธิ์แสดง
อย่างนี้ละ แล้วธรรมมีมากเท่าไรยิ่งพิสดารขึ้นละเอียดขึ้น เป็นของอัศจรรย์ด้วยนะ กิเลส
ไม่ได้อัศจรรย์กับมันแหละ แล้วมีอะไรอีกละ

โยม เวลาตัวแข็งจะมีอันตรายไหม

หลวงตา ไม่มี ไม่ต้องกลัว

โยม หยุดไม่ได้

หลวงตา มันแข็งตลอดไปหรือ เวลามันอ่อน มันก็อ่อนของมัน สำคัญที่ว่าจิตอย่า
ไปตื่นตื่นกับอาการใด ๆ เท่านั้นละ ถ้าจิตไปตื่นตื่นขยับไปที่นั่นที่นี้แล้วมันจะเป็นของมัน
ไปเรื่อย ๆ อย่าไปตื่นตื่น ความรู้ตั้งฐานไว้กับลมให้อยู่กับลม อาการใดมันรู้ก็ให้รู้ตาม
อาการที่รู้ๆ แต่อย่าไปยึดไปเกาะ ไปยุ่งกับมัน ความรู้นี้ให้ยึดไว้อย่างนี้นะ เข้าใจหรือ ให้
ยึดความรู้ไว้ในฐานอยู่ในลม ลมอานาปานสติ ลมเข้าลมออกก็ให้รู้อยู่ตรงนี้ อันนี้เป็นฐาน

สำคัญ อาการอย่างนั้นจะแสดงไปยังไงเราไม่ปล่อยอันนี้ อันนั้นมันจะค่อยสงบตัวของมัน
เข้าใจ

โยม ตอนนั่งฟัง ส่วนล่างหายไปครับ ขานี้หายไป

หลวงตา เออ หายไปก็ไม่เป็นไรละ ตัวของเราเขาก็ไม่หายไปนี่ มันหายไปแต่
ความรู้สึกที่มันเปลี่ยนแปลงของมัน ขาเราไม่ได้หายไปนะ คนอื่นดูซิขาเขาหายไปไหมนี่ ขาเขาก็
ไม่หายไปแต่จิตของเขามันหายอยู่ในนั้น

โยม แต่ตอนนั้นเคลื่อนไหวอะไรไม่ได้

หลวงตา เคลื่อนไม่ได้ก็ไม่ต้องเคลื่อนไหว ให้ทันกลุบายของสิ่งเหล่านั้น กลุบายนี้ถ้า
หากว่าเราฉลาดเหล่านี้เป็นคติต่อเรา ถ้าเราโง่งมันก็ทำให้เสียได้จึงต้องได้ระวัง ถือหลักลม
เป็นหลักไว้ อารมณ์เป็นหลักเอาไว้ เมื่อลมละเอียดลออทุกสิ่งทุกอย่าง อันนี้มีฐานดีแล้วเรา
จะรู้จักวิธีปฏิบัติต่ออาการต่าง ๆ ที่ออกไปจากการภาวนาได้ดีโดยลำดับ เข้าใจแล้วหรือนี่
เข้าทำอยู่ ภาวนาเข้าทำอยู่

โยม มันเป็นหลาย ๆ ชั่วโมงหยุดไม่ได้

หลวงตา เป็นเท่าไรก็ชั่วโมงช่างหัวมันเถอะ ตั้งแต่เราเกิดมานี้ก็ชั่วโมงก็ปีเราไม่เห็น
คิด เวลาเป็นอย่างนี้เป็นหลายชั่วโมง มันอะไรกัน แล้วมีอะไรอีกล่ะ

โยม ตอนตัวแข็งหมดนี้ก็มีอาการกลัว

หลวงตา ไม่ต้องกลัวมันไม่เป็นไร ให้ผ่อนจิตเข้ามาข้างในเสีย ทุกอย่างก็จะค่อย
อ่อนไปตาม ให้ผ่อนจิตเข้ามาสู่ข้างใน ไม่ต้องไปมีกิริยาลักษณะต่อสู้อยากให้อ่อนอย่างนั้น
อยากให้แข็งอย่างนี้มันเป็นการต่อสู้กันอยู่ลึกๆ ในกิริยาของจิต ถ้าเราอยู่กับลมเป็นปรกติ
แล้วอันนี้จะค่อยเบาไปเข้าใจไหม เอะละพอ

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวันที่ ๑๕ เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๖ บาท ๙๖ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๑๑๖ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๖,๗๐๐ กิโล ดอลลาร์ที่
มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๘ ล้านดอลลาร์ ทองคำ และดอลลาร์ที่ได้เพิ่มหลังจากมอบแล้วเวลานี้
นั้น ทองคำได้ ๕๙๗ กิโล ๔๐ บาท ๙๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๕๕,๖๖๙ ดอลลาร์ รวม
ทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่มอบเวลานี้ได้ทองคำ ๗,๒๙๗ กิโลครึ่ง
ดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด จำนวน ๘,๒๕๕,๖๖๙ ดอลลาร์ กรุณาจำตามนี้ เทานี้แหละ วันที่เรา
จะมอบทองคำวันนั้นก็เอากันใหญ่ นะ ให้เด่นนะ จะเริ่มเด่นตั้งแต่ต่อไปนี้แหละ คน
ทั้งหลายเขาจะรู้สึกตื่นเด่นภายนอกทั้งหลายก็ดี เมืองไทยเราก็จะเริ่มตื่นขึ้นเรื่อยเพิ่ม
กำลังใจขึ้นไปเรื่อย ๆ แล้วก็เมืองนอกเมืองนาจะเริ่มตื่นขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนกัน รู้สึกว่ามีความ

คึกคักในความรู้สึกของชาติไทยเรา ที่มีความรักชาติอุทิศส่ำห้เสียสละเต็มเม็ดเต็มหน่วย เรือยมา แล้วได้ตามมักตามหมาย นี่ละคราวต่อไปนี่ก็จะหนักพอสมควร พอมอบปั้งขึ้นมา นี่ก็จะตั้งขึ้นอีกทีหนึ่ง กฐินนั่นละยั้งจะตั้งมากนะ ตั้งในเมืองไทยของเรา สมบัติทั้งหมดที่ได้ ไปนี้ความดั่งงามดั่งเข้ามาหาเรา บุญกุศลมหากุศลดั่งเข้ามาหาเรา วัตถุเข้าคลังหลวง บุญกุศลมหากุศลเข้าใจของเรา เข้าใจไหมละ ให้พากันเข้าใจ ที่นี้ความดั่งนี้จะดั่งทั้งภายนอก ภายใน ภายนอกก็ดั่งให้โลกทั้งหลายได้เห็น ภายในก็ดั่งขึ้นด้วยความปีติยินดีอ้อมตัวภายใน ใจของเรา นี่คือบุญคือกุศล ให้เข้าใจนะ

โยม สาธุ หลวงตาเจ้าขา ขอถวายหลวงตาเศรษฐีธรรมเจ้าคะ ทำบุญตามหลวงตา เจ้าคะ

หลวงตา เออ เท่าไรเอาหมดนั่นแหละ เราหนักมากอยู่นะ ภาษาทางภาคอีสานเขา เรียกว่าใจห้อย ใจแขวนอยู่อย่างนี้มันโอนเอน ๆ อยู่ คือมุ่งต่อจุดนั้นวางั้นเพื่อชาติของเรา แนะ ก็ลงอยู่จุดนั้นนะ เพราะฉะนั้นถึงว่าดินอยู่ตลอด หลวงตานี้ดินกว่าเพื่อน ดินครอบ เมืองไทยของเราเลย สิ่งที่ได้มาตามความดั้นนี้ก็ผลเป็นที่พอใจเป็นลำดับลำดับมาเลย ต่อไปนี้ก็จะสว่างาม เมืองไทยเราจะได้ความเด่นดวงขึ้นครั้งนี้ละครั้งสำคัญมาก เป็นประวัติศาสตร์ด้วยทั่วโลกเขาจะได้เห็นเมืองไทยของเราจกความรักชาติ ความเสียสละ ด้วยความสามัคคีกันคราวนี้แหละ หลวงตาจึงได้ดั้น

แล้วไม่ผิตลงได้คิดลงไปแล้วบอกตรง ๆ อย่างนี้เลยนะ ได้กำหนดพิจารณาพอแล้ว ถึงได้ออกแต่ละแง่ ๆ แง่ใดก็ตามถ้าเราพิจารณา คือเราจะเอาธรรมเป็นบทเป็นบาทเป็น เรตาร้จับกันอยู่ภายในภายนอกรอบด้านอยู่ตลอดเวลา อันไหนที่ควรจะออกมากน้อยจะ ออกตามนั้น ๆ อันไหนไม่ควรออกปิด อันไหนปิดตายเลย ๆ ไม่ออกเข้าใจหรือ อันไหนที่ ควรออกเต็มทีผางเลย ที่นี้อะไรมาผ่านไม่ได้เลย เช่น อย่างเราช่วยเมืองไทยเวลานี้เรา เสียสละชีวิตจนกระทั่งว่าตายเราก็ยอมไปแล้วนี่ ร้องโกร้องโกร้องเมื่อไร เมืองไทยจะจมคนทั้ง ประเทศนี้จะจมฟิงซิ ถึงขนาดเราร้องโกร้อง โกร้อง เอ้า จะช่วยนูนนะ ฟิงซิ เอ้าเป็นไงเป็น กัน

ก็ยังเหลืออยู่คำเดียว ยังไม่เคยพูด มันอยู่ลึก ๆ แต่มันคอยจะออกมาอยู่ที่เอาไว้ เอา หนัก ๆ ๆ เรือย ๆ ทางภายนอกเสียก่อน ฟัดเต็มเหนี่ยวมาจนกระทั่งวันนี้ นี่ก็คือดินเพื่อที่ น้องชาวไทยของเรา เป็นเรื่องที่ใหญ่โตมาก ชีวิตจิตใจของเราฟุ้งแล้วนี้เข้าใจไหม ฟุ้งเลย อะไรมาผ่านไม่ได้ อะไรมาผ่าน ๆ ขาดสะบันเลย เขาไม่ขาดเราขาดเข้าใจไหม ให้ถอยไม่มี ถอยถาลงได้ขึ้นเวทีแล้วเข้าใจไหม โบกไม้โบกมือ

นี่เราช่วยชาติของเราเหมือนกับเราช่วยเราก็เคยพูดแล้ว ช่วยเราเราช่วยคน ๆ เดียวจะเป็นจะตายไม่ว่า เอ้า ไปเลย แต่สำหรับพี่น้องชาวไทยแก่งหม้อใหญ่มันก็ต้องยก อย่างหนักเข้าใจไหม โฆษณานั้นโฆษณานี้ยุ่งไปหมด นี่ก็กำลังจะเห็นผลขึ้นโดยลำดับลำดับ นี่วาระสุดท้ายที่เราทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน นี่จะกระเทือนไปหมดทั่วโลกนะ ไม่ใช่เรื่อง เล็กน้อย กระเทือนก็คือน้ำใจของพี่น้องชาวไทยออกแสดงให้เห็นนั่นเองเข้าใจหรือ ไม่ใช่ ความสามารถของพี่น้องชาวไทยเราจะเป็นของใคร เท่านั้นมันก็รู้ เอาละนะ พอ

โยม หลวงตาเจ้าคะ ช่วงที่หลวงตาช่วยตัวเอง นะคะหลวงตาก็คงไม่มีใครว่าหลวงตาใช้ ไหมคะ แต่ตอนหลวงตามาช่วยชาติ ใครก็โจมตีหลวงตา

หลวงตา ไม่มี แต่ว่าจะว่าไม่มีจริง ๆ คือว่าไม่มีใครว่าก็หมายถึงคนภายนอกนะ ส่วนภายในมี เราก็เคยพูดแล้ว นี่คือปรกติของหลวงตานี้อดอาหารมากเป็นพื้นฐานจน ท้องเสีย เพราะอดอาหารมากเท่าไร ภาวนามันยิ่งดี ๆ นี่ซิ อันดีนี่คือธรรมหาได้อย่าง ยากเย็นที่สุด ส่วนร่างกายของเรามันจะมีกำลังอ่อนเปลี้ยเพลียแรงขนาดไหนก็ตาม พอเรา ไปฉันทันทีเสร็จแล้วลุกขึ้นจากที่นี้ไปนี่เหมือนม้าแข่ง ม้าแข่งสู้ไม่ได้ กำลังมันขึ้นทันที เข้าใจไหม แต่กำลังของใจมันขึ้นยาก เพราะฉะนั้นจึงต้องพยุอันนี้ เอ้า ร่างกายจะตายก็ ตาย ขอให้ได้ธรรมเป็นเครื่องครองใจก็แล้วกัน นี่ละที่นี้ละ มันอดแล้วอดแล้ว มันเป็นอย่างนี้ อยู่ทุกแห่ง เราไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นละนะ จนกระทั่งที่ว่าเขาตีเกราะนั่น คือเราพูดเฉพาะที่เป็นเท่านั้นนะ ไอ้ที่เขาไม่ตีเราทำของเราตลอดเข้าใจหรือ

ที่นี้เวลาออกคำนวณเสียก่อนนะ นี่เราจะไปบิณฑบาตจากนี้ถึงหมู่บ้านทางไกล ประมาณเท่านั้น ๆ กำลังของเราอ่อน ๆ เวลาเราไปนี้ ถ้าวันนั้นไปมันจะไปถึงบ้านเขา หรือไม่ว่า คำนี้จะไม่ถึง เอ้า ถ้าอย่างนั้นไปวันนั้น เช่น อย่างวันพรุ่งนี้ เอ้า ไป ก็คาดว่าจะ ถึงนะ ไปแล้วไปถึงกลางทางมันไปไม่ถึง หมดกำลังนั่งอยู่นั้น ร่างกายไปไม่ได้อ่อนเปลี้ยอยู่ นั้น ไปไม่ได้ก้าวขาไม่ออก นั่งเฝ้าร่างเจ้าของอยู่นั้น สักเดี๋ยวมีคนมาว่ามีอะไรมาว่าตรงนี้ละ นะ สักเดี๋ยวนั่งอยู่แต่จิตมันหมุนของมันอยู่นะ พิจารณาของมัน โอ้ จิตนี้มันสง่างามของมัน ตลอดร่างกายจะอ่อนขนาดไหนจิตมันยิ่งดี นี่ละที่มันทะเลาะกัน ร่างกายก็จะกิน จิตก็จะกิน คือจิตจะเอาธรรม ร่างกายก็จะเอาอาหารเข้าใจไหม ทะเลาะกัน

ที่นี้พอไปนั่งอยู่นั้นสักเดี๋ยวนะ นี่เห็นไหม ฟังซินะ ขึ้นเป็นคำ ๆ ขึ้นมา นี่แหละ เรียกว่ากิเลสเกิด กิเลสเกิดก็มีธรรมเกิดก็มีในใจดวงเดียวกัน เพราะใจดวงนี้เป็นที่เกิดทั้ง กิเลสและธรรม เกิดได้ด้วยกัน พอเรานั่งอยู่นั้นกำหนดดูสักเดี๋ยวกี่ นี่เห็นไหมท่านอด อาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้ท่านกำลังจะตายรู้ไหม ว่ามันขึ้นแล้วนะ คือท่านอด

อาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตายแต่กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม มันกระตุกเราเพื่อจะให้อ่อนเปียกเข้าใจไหม พอทางนั้นขึ้นจบลงปั๊บ ทางนี้ก็ขึ้นรับกันปั๊บเลย นี่ละที่นี้ธรรมเกิดนะ ที่แรกเป็นกิเลสเกิดมันสร้างขวากสร้างหนามสร้างกำแพงกันไม่ให้เราก้าวเดินเพื่ออรรถเพื่อธรรม

ดั่งที่มันแสดงออกมา นี่เห็นไหมท่านอดอาหารเพื่อจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่กิเลสยังไม่ตาย ส่วนท่านกำลังจะตายเวลานี้รู้ไหม พอจบลงทางนี้ก็ขึ้นรับกันปั๊บเลย การกินนี้ก็กินมาตั้งแต่วันเกิด นั่น ฟังซิมันตอบกัน การกินนี้ก็กินมาตั้งแต่วันเกิดไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร อดเพียงเท่านี้จะตายหรือ เอ้า ตายก็ตาย นั่น ผิงเลย เข้าใจไหม คืออดเพียงเท่านี้มันก็จะตายหรือ เอ้า ตายก็ตายเราจะไม่ถอย อดตลอดความหมาย นี่เรียกว่าธรรมเกิด ตีอันนี้ลงคืออันนั้นแสดงขึ้นมาให้เราอ่อน กลัวตายมันก็ไม่อดอีกละซีใช้ไหม แล้วที่นี้ขึ้น กินมาตั้งแต่วันเกิดมันก็ไม่เห็นวิเศษวิโสอะไรใช้ไหม เขาก็กินเราก็กิน กินลงไปมีแต่ขี้แตกปาดไม่เห็นอะไรวิเศษวิโส แล้วอดเพียงเท่านี้มันจะตายหรือ เอ้า ตายก็ตาย

นี่ละที่ว่ากิเลสกับธรรมนี้เกิดมันจะพืดกันอยู่เรื่อยอยู่ภายในนักภวานา แล้วยิ่งธรรมะสูงเท่าไรอันนี้จะขัดกันอยู่บนเวที ๆ นี่ธรรมเกิดกิเลสเกิด ๆ กิเลสกับธรรมพืดกันภายในใจผู้ปฏิบัติเท่านั้น ไม่ปฏิบัติไม่รู้ จบพระไตรปิฎกก็จบว่านั่นละอะนะ มีแต่ความจำความจริงไม่มีมันไม่ประจักษ์ใจ แต่ความจริงนี้มันประจักษ์ใจทุกด้านทุกทางเกิดเงาไหนมุมใดรู้ประจักษ์ ๆ ๆ เข้าใจไหม นี่จึงว่าความจริง เอาละนะ

โยม ช่วยชาติกับช่วยตัวเองอันไหนหนักกว่ากัน ที่หลวงตาว่าช่วยชาติด้วยความหนักใจ

หลวงตา อ้อ ถ้าพูดถึงอันนั้นช่วยตัวเองหนักนะ คือช่วยตัวเองมันเห็นประจักษ์ มันจะตายจริง ๆ นี่ช่วยตัวเอง การอดอาหาร การอดหลับอดนอน การทุกอย่างมีแต่ทรมาณตัวเองตามอหังการตามนิสัยของเราชอบ ไม่มีใครบังคับเรา แต่เราบังคับเราเองด้วยความพอใจของเราจึงทุกข์มาก เรื่องการทรมาณตัวเองทุกข์มากกว่า อันนี้มันเป็นแกงหม้อใหญ่ถึงทุกข์ก็ไม่เห็นมีอะไรหนักนะ แต่สำหรับตัวเองกระเทือนถึงร่างกายจริง ๆ นะ จะเป็นจะตายจริง ๆ อันนี้ไม่เห็นมีอะไร ถ้าไปไหน ไหนละทองคำ ไหนดอลลาร์ แล้วเขาก็เอาอาหารมาให้กิน มันก็ไม่ล่ำล่ำบากเสียเข้าใจไหม ไปที่ไหนเขาก็เอาอาหารมาให้กิน

โยม หนูปิดหนูไม่ค่อยได้คะ เสียงก็พูด ๆ มาแล้วอย่างหนูเห็นหลวงตาตรงที่ว่าตลอดเวลาช่วยชาติไปเทศน์ที่ไหนลำบากอะไรอย่างนี้ เสียงมันก็พูดมาอีก หนูจึงว่าทำไมเขาไม่สงสารหลวงตาเลยน้อ คือความสงสารในความรู้สึกของเราเป็นลูกใช้ไหมคะ เราก็

สงสารพ่อแม่อย่างนี้นะคะ ว่าทำไมต้องมา ้วยขนาดนี้แล้วทำไมต้องมาช่วยอะไรอย่างนี้
ปรกติพ่อแม่เรา้วยขนาดนี้จะต้องได้พักอยู่กับบ้าน

หลวงตา อันนี้พอมันถึงจุดแล้วไม่บอกมันก็พักเอง ดีไม่ดีหงายเลยก็ได้นี่วะ

โยม ไม่ค่ะ หลวงตาก็ต้องอยู่ สงสารพวกหนูด้วยซิคะ

หลวงตา เอ๋ นี่ให้พรหรือยัง

โยม ยังเจ้าค่ะ

หลวงตา พูดกับพวกนี้มันจบไม่เป็น ไม่ได้ละ ให้พร

ชมการถ่ายทอดสดทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th